

סופהקוץ

מעריב

ח' בטבת, תשמ"ז 9.1.1987

שערוריית
ארוסט יפת,
האיש שהלך
עם הבוק

ממשלת התקציב,
המושמצים של
המדינה

איציק אבורי,
ילד בחבית שמוח

בנימין זיגל,
שטח פרטי

איתמר ארבר חזר
לבקבוק

סופהקוץ
הוא השבועון
המרכזי של
המחנה הימני

דניאלה בריאה בגוף בריא...

גבינה 5%
יוגורט

כאן יש מלחמה

גלי מציגה: דור חדש של נעליים מעור כפואמיחי

נא להכיר נעלי מיוחדות במידת רכה, אורזיות, קלילות, בעלות טעמה ויזיף.

FLIGHT הנלכת עם רפוח:
הנעליים עשויות מעור טיפה מיוחד, המצטיין במשיחות חזקות ורכות וצאצא דופן. זהו העור ממנו עשויות כפפות חשוכות, המצאצא: הרגל נחה בתוך הנעל.

FLIGHT הנלכת עם אוויר:
הבס ב-FLIGHT יש בה משיחות מריר אוויר המזדעזעים לאוויר היטב את הרגל, המצאצא: הרגל אינה מידעה גם בפעילות ממושכת.

FLIGHT הנלכת עם טעמה:
ז'אנר סובבים בקושי, ללא חפצים מיוחדים, וכמוכן מעור איריאלי לכה הרגל, המצאצא: FLIGHT מנאיתה לפעילות ספורטית קלה, ולדליכה, ומסוגלת למאמץ קשה ורצוף.

נעלי FLIGHT לנעליים ולקטנים, ובעליל צבענים
נעלי FLIGHT מוצעות נעלי לגברים, לנשים
ולילדים, נעליים גבוהות וחצאיות ב-6 גוונים
מרהיבים: לבן, שחור, ורוד, אדום, כחול ואפור.

FLIGHT
הנעל המרחפת

גלי מציגה

למכירתם ולקטנים

טעם חדש לאפיה! אופנהיימר שוקולד צ'יפס

סוף סוף עוגות
ועוגיות נפלאות
ממש כמו
באמריקה.

אופנהיימר שוקולד צ'יפס, הינם גרגרי שוקולד אמיתיים בסעם מריר מתוק, המשמשים לאפית עוגות ועוגיות, כחוספת לגלידות ולעוד אין סוף מתכונים כדי הדמיון הטובה. דברי מאפה עם שוקולד צ'יפס משאירים טעם נפלא בפה שלא מהעולם הזה! האפיה עם שוקולד צ'יפס קלה ונוחה - מסע חוריה! עוגיות ושוקולד צ'יפס, הינן המאפה הביתי הנפוץ ביותר באמריקה, האורחים ובעיקר הילדים ממש משתעשעים עליהם. גשי עכשו לסופרמרקס הקרוב לביתך וקחי לך אופנהיימר שוקולד צ'יפס, החצלוזה מובטחת.

אופנהיימר
שוקולד צ'יפס
הלהיט
לאפיה ביתית.

הנה סוף העול

סוכפכוז

ח' בטבת, תשמ"ז 9.1.1987
© 1987 כל הזכויות שמורות ל-מעריב

קולאז' יקריר

ביציאום של מחול השדים סביב קיצוץ תקציב המדינה והחרב המתהפכת מעל מרוויקט "הלבאי", מרצה לכותרות עשוריות המנסיה האנזית - רבבוז דולרים מדי חודש - שמקבל ארנסט יפת חי"ר לשעבר של מועצת המנהלים של בנק לאומי, זה בנסף למיצוי המיליונים (גם זה בחישוב דולרי, אלא מה?). דבר והיפוכו וגם האומיסיאם של שיטה. יעל מרמלמד, יאיר למיד, יעקב ארז ודוד ליפקין חזרו יחד לסיפור המותח את המוסף על פרשת יפת, האיש שהלך עם הבנק, ציר הסיפור: מי קיבל את ההחלטה האומללה, מה היה תהליך קבלתה, מי נושא באחריות, תמונה שמוכירה את פסל הקומים. לא ראו, לא שמעו, לא ידעו, לא מדברים. מי שמדבר, עושה זאת בעילום שם. אבל המקורות אינם זוטרים. יודעים מה שרם אומרים, ולא מפי השמועה. יפת מדבר אך לא אומר כלום. אריה דולצין, נגיד הבנק, בשיתוף עו"אטלנטית, לא מתחייב לקחת אחריות. דבר אחד הוא מוכן: לפתוח את הסכם החשלושים ליפת לדיון מתודט. לא מומלץ לקרוא את הסיפור בעמידה. גם מי שבדרך כלל לא ווש למיקרוביים. ככה מנהלים בנק.

שוחות אלה נכתבות לפני כעשרה של תהלת הבנק לדיון בצעדי תגובה, נוכח הסערה הציבורית והחובקת ימין ושמאל, בנק לאומי, כדאי לזכור, אינו בנק פרטי. שלושה דברים משליטה בו נמצאת כיד ההסתדרות הציונית, בראשית ימי המדינה חנניק את שטרי הכסף ותאשונם לכל העם. עכשיו מנמיק מיליוני דולרים למי שהוקע בדו"ח ביוסקי באחד האחרים למעלה מניית הבנקים, המניות שלא התמוטטו כליל רק הודות לתמיכת ממשלת המדינה שהוקמה על ידי ההסתדרות הציונית. נסגר המעגל.

ש"רמא מקל, בכחבת הצבע המרכזית, חושף את המטבח שבו מבשלים את תקציב המדינה. דיוקן קבוצתי של כלכלני אגף התקציבים באוצר, הידיים שמאחורי הקול של משה וסיים. דימוי ציבורי של גרזן או סכין קצבים, שבעיני עצמם נראים כמו בלבי שמירה, של קומה המדינה. חבורת צעירים בשנות העשרים או ראשית השלושים שמוקחת שבע עיניים על המשדרים שיוציאו את כספי התקציב ואף מרוטת יותר מחוץ למסגרת שאושרה בחוק. לא חקרים עם כוונות, שרים וה"בים נזמים בהם ומעליבים אותם כשה"צוציקים" האלה מחזיקים אותם בגרונם ולא מתרגשים מאומים כמו התמוטטות הבטחון, שדותי הבריאות/חיסון או התרבות (מחק את המיתר). תאידאל שלהם: לא לתוציא מרוטת מהבנק הציבורי שלא לצורך. הם חושבים רק כלכלית, לא מולטית. וואים רק את צרכי המדינה. האחרים וואים את צרכי עצמם. חוקעים להם מקלות בגלגלים. מטרפדים יוזמות לקיצוץ בהוצאות ותגדלת ההכנסות. יעקב גדיש, הממונה לשעבר על התקציבים, אומר למקל: "זו עבודה קיווית. עובדים במולטימדי בניוטראל". מתקשר טוב לשעוריה של יפת.

הצגה השעיר: ענדה שביט, מצבה בעמ' 34-36, צילום: שמואל רחמני.

- 6 האיש שהלך עם הבנק מאת יעל פרמלמד
- 10 ממשלת התקציב מאת שרגא מקל
- 14 הטיפה האחרונה, שם זמני מאת דבורה שפירא
- 19 מהפכן בכלוב מאת תלמה אדמון
- 23 טיול "סופשבוע" מאת נילי פרידלנדר
- 24 ילד שמנת מאת אבי מורגנשטרן
- 28 שטח פרטי עם בוימין זיגל מאת נורית ברצקי
- 31 שיפורים מאת מאיר עוזיאל
- 34 בת של גזר מאת בילי מוסקונה-לרמן
- 37 לאכול בחוץ מאת מאיר
- 38 בין סינאד למדונה שירות "גאמא"
- 42 חיים ואוהבים מאת תמר אביד
- 43 מנטהאוז מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
- 44 "מעריב" למי 35 שנים בעריכת גבריאל שטרסמן

צוחק מי שצוחק ראשו

משרהו מתקשים אחי מכל החזיתות

אל תעשי את זה, הוא גויש לדיגדוג.

דקי לי בבקשה מחרת של צבע חורוד

לא, היא לא מקולקלת, פשוט משעמם לה.

זו אשתו. המסכן חייב להתחלק אתה ברונות.

יש לכם חלואות לשלושה ימים

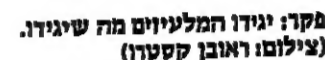
SONY מערכת FH + קומפקט דיסק

ד"ר' אהרן הענין פ, מגדל שלום ת"א. טל: 03-652431.

ISFAR
שפארד - עוצמת סוגי בישראל

העולם מתקדם מסוני לסוני.

סחרוב ויוסי פקר, אנשי עסקים ואנשי העולם הגדול, לא התווכחו הרכה. גם הם שמעו על משכורות יוקם שמשלמים למנהלים. חוץ מזה, אם יפתח אומר שאלו הסכומים המשוכלמים לעמיתיו, חוקה עליהם שהוא צודק – אמרו אז חברי הוועדה. מיכה אפרתי, האדם השלישי בהרכב – כיבדוהו מבין, וי"ר האגף המסטי של המרכז החקלאי, כעבר מנו,

**סחרוב ויסי פקר,
אנשי עסקים ואנשי
העולם הגדול, לא
התווכחו הרבה. אם
יפת אומר שאלו
הסכומים המעולומים
לעמיתיו, חזקה עליו
שהוא צודק.**

אתה תמים", היו אומרים לו חביון, "מה אתה מבין? אין לך מושג מה הולך היום בשוק המשכורות". מיכה אפרתי: "בעיני המשכורות את המיד בקשתי שלא תהינה עליות רציניות. ניסיתי בכל הזמן לממן את טובה המשכורות". מיכה אפרתי חשב ששאלוהי הוא במאת תמים. האפשרות של בדיקת הענין על אלא על דעתו של דעתו. גם לא על דעת שני החברים האחרים. יפת אכלל

יפת הכל יכבול באותן שנים שעלמיו, ורק יישך דבר מעטים, אם בכלל, העוז להתווכח, ויחזו, להעביר ביקורת, לשאול שאלות, וחברי הוועדה, למעשה היו צריכים לשקט על עבודתו ועל תנאי ששכר שלו, הלבן בעצם שני אחריו, אחרי כוח ההסמכותיות שהקדין.

אם יפת אומר - מאמינים לו בלי לבדוק את העובדות. אם יפץ חושב שבעדיו של משכבות כמו יפץ מועצת המנהלים של צייטונגס-גזעטן - לא מעזים לגדור לו כאן ישראל, לא אמריקא, בקנדיאן אלא בנג'ו פריס. הכסף ממוסלות לפת אזה חכם ציבור, ולכן אינאסלס לזלזל בקבוצת בייבא. לא אמילי אזה יפת נמצא כשרה אתה עם הרליב בריבית הגדולים כעולם, וליא דהי מי שיעצד ותתחיל, לא דהי אמילי אתר, שיקום ראמר - עו אן. אתר מועליב ומתקשרדו כנצייב ציבור. אתנהו לזיסלס סגסו במסר אתרית.

ואם כאלה הם פני הדברים, מה קצת להל"ן על
הוא ורן ביקש. הבדית אלה אלה שנתנו.
החיסור עוד לא נגמר, לכן מה המבטורת
נקנתה של יפה, ולכן מהשכן הדפוסות האדיר שיהיה
הגיע לו כן בונים המפד הוועדית על החלשים על
הבטורת, הכותבם להבאם לרווחי הבנק. מאחר שהבטורת
של רוחי הפנה שולחם המבטורת נקבעה לגבי
הנה שחבטם, הענינים לא להעלות יור על המידה.
חש קיבלו את המבטורת ואישרו אותם.

ב-1983, למשל, לא היו רווחים לבנק, ובכל זאת
ע. יפת לקבל את הבונוס, כפי שקיבל כל שנה.

מִיָּה אֲשֶׁר שָׁלַח מִלְּפָנֶיךָ לֵדַע בְּנוֹת אֵם
רְחוּמָה
אֵת לֵב מִבֵּן הַיָּשִׁיב לוֹ, הַבְּנוֹת הָאֵם
מִן הַמְּסֻכֹּת לְכֹן וּלְצֹדֵר הַחִישׁוֹב, לֹא מִשְׁנָה אֵם
בִּלְבָּד מִרְחִיב אוֹ מִסְּסִי
אֲשֶׁר יִכְבֵּל אֶת הַחֲשׁוֹנֶה

דובר הבנק אומר: לצערי אינני יכול להתייחס
נאי השכר של היום הקודם.
בשנה שבה הוחלט לקצן בשכרם של עובדי
בנק גם ימות לא קיבל את ההעלאה השנתית. אבל

ସାମ୍ବାଦିକଙ୍କୁ ୫

156

מלך ארץ ישראל

ההחלטה אינה התקציבים
ומימון המבנה והרעיון
פולי. הסגן עומר ארזמן
העוזר האישי לממונה
אמנון ספרן. הסגן משה
הבא. הסגן איתמר גבסון.
הסגן דן חקלאי. הסגן אילן
פלסון. כטיסה שלטון החלק
של אתריות השרות קצת
פוטוטטט

ממשלת התקציב

10 סלמבט

יצחק רבין, אריאל שרון ויצחק נבון
נוזפים בהם ומעליבים אותם. יש
להם דימוי של גרון או סכין
קצבים. בעיני עצמם הם נראים
יותר כמו כלבי שמירה. כחמישים
כלכלנים צעירים, רובם בשנות
העשרים, מאיישים את אחד
ממוקדי הכוח המרכזיים
בממשלה, ומחזיקים בגרונם שרים
וראשי משרדים שלא יבזבזו את
כספי הציבור. הצצה לתוך סירי
המטבח של צוות אגף התקציבים
הזיקרתי במשרד האוצר, המבטול
עכשיו, ימים ולילות, תקציב מדינה
חדש. הידיים שמאחורי קולו של
משה ניסים. אין להם דעה טובה
על חיפוקד הקליינטים המשמציים.

מאת שרגא מקל
צילומים: יוסי זמיר (סקופ 80)

שרים וחברי כנסת נוזפים בהם. שר
הכסוח מאשים אותם בחוסר הבנה
במסות. שרת הבראות מאשימה אותם
ברוס מערכת הבראות. הם נאנקים עם
כל משרדי הממשלה במאמץ לחסוך
ולמנוע בזבז כספי ציבור. אנשי אגף התקציבים, האגף
הזיקרתי ביותר במשרד האוצר וזמן הסתם בשרות
הציבורי כולו, מאוים את יחידת המטה של האוצר,
האגף העומד מאחורי שר האוצר, בכל תחומי פעולתו.
תחת ירייהם מתגלגלים מדי יום תקציבים של
מיליונים, אך בסוף העדש מביא כל אחד מהם הביתה
משה בסדר גודל של 1,000 שקל. מי פחות, מי יותר.
הם שתצליחו לסגור את 'אתא', ולא הצליחו
לסגור את 'מנועי בית שמש'. הם דוחפים את
הרשומה בענף תלם, ואת הליברליזציה בענפי השמן
והבשר. הם הסתייגו מפרוייקט ה'לביא', וכל העת
טענו שהוא 'גדול על המשק'. זה שנים הם לוחצים
לבטל את חוק לימוד חינוך במתיחסת והיכוניים. הם
גם עומרים מאחורי ההצעות להטיל מס על קיצבות
הביטוח הלאומי.
ובסך-הכל מדובר בצבא של חמישים איש. רובם
צעירים בשנות העשרים, שבאו מיד לאחר שקיבלו
תואר בוגר בתוג לכלכלה. נשארים חמש עד עשר
שנים לכל היותר, ועוזבים בשנות השלושים לחייהם
להמשך הקריירה. רוב עובדי אגף התקציבים הם
גברים. את הנשים ניתן לספור בקושי על כף יד אחת.
ישנה רבקה אלמג, מרכזת צוות הבראות, וטובה
טינמן, החולשת על החקלאות. זהו זה כמעט. נשים לא
נלהבות לעבוד במשרד שבו אין מתחשכים בשעות,
ובתיקשורת אוחזים לחוור ולתאר איך דולקים שם
האורות גם בשעות הקטנות של הלילה. יושבים שם,
לא אחת עד אחרי הצות, כדי לגבש נייר עבודה
לישיבה שנועדה ליום המחרת, ממך שבלעדין עלולה
להתקבל החלטה נלוות שבקצבותיה ירדו לסמון כספי
ציבור מוכים.
בימים אלה, וכאמור גם בלילות, הם מבשלים
במטבח שלהם את הצעת תקציב המדינה לשנת
(המשך בעמוד הבא)

סלמבט 10

הטיפה האחרונה, שם זמני

מאת דבורה שפירא
צילום: שמואל רחמי

איתמר ארכי לא ידע היכן כלה את הלילה הזה. הוא זוכר במעומעם שהיה בביבים בין וונגות, רועי וונגות, נרקומנים ואלכוהוליסטים. כשישה חודשים לאחר אותו לילה ולילות אחרים, חסרי זהות, ספוגי אלכוהול, עזבה אותו אשתו עם שלוש הבנות ועקרה למיטפתה בירושלים. בכך חתמה פרק של 18 שנות נישואים לאדם שהיה רוב הזמן בנילוסין. הוא נשאר בבית התלאכני שנהפך מרוץ לכל ריכפין. נרקומנים ואלכוהוליסטים עשו בדירה כמחנה שלום וגנב ממנה חפצים, שהרי הוא התגולל סמ סיכור, יומם וליל.

„כשהייתי עסוק במופעים שלי, כאילו שכחתי את בעייתי הפרטית. חשתי שאני היחיד שמועל נגד האלכוהול. בהפכתי לסמל של משפחות האלכוהוליסטים. אמרתי לעצמי: כך אני מתחנך בפני האלכוהול.“

שיכורות עיוותה אצלו את מושגי הזמן וחלשה פיסות מההיסטוריה הפרטית שלו. הוא זוכר שסוטר טילטלו, בעורו רבון שיכור על הנה מכוננית האמריקנית. לאחר מכן, כשבילה את הלילה במסעדות פתחתקרות, התברר לו שזהה עקב אחרי נהיגתו הפרועה. השוטרים טיפלו בו במסירות. למחרת אפילו טילטנו לביתו לדרוש בשלוטו, והוא זוכר את ההנהגות האנושיות כלפיו כעניינים דומעים. הוא התחבר לאנשים "נוצצים", "מעניינים", הם, אולי, האבד את ניסיונותי השוטמים והעסיקים, ואת העובדה שהיה מרגע מצויין לסתירה ולסמים. קומץ חבריו "המרוכזים" לא השתכן בחיי-הראווה שלו. הם ניתקו מגע, אבל עקבו אחרי בדאגה. עד שריכבנו אותו לנסות את הגמילה הסלישית. המפע הניע למען הרמתי-גני של השירות למילה מאלכוהול רצון, מנבם, ובתחושת הרס עצמי מקוה שלא יקבלוהו, כדי שישלך. חורה לביבים. עובדות המעון שהבירוהו היטב מתקופת נמילתו השנייה, ערכו לו קבלת-פנים צוננת כמו לניבור שאיבד. אני מרגיש שם כבן חורג בבחילת "הובשי עשה את שלך", הוא אמר בשקט. איתמר, בן 39, הוא לכאורה ילד טוב צפון-ללאיבי. הוא מספר על ילדותו המרופרת בצמיר-גפן בתפרצויות של רחמים עצמיים הקול מתקנן והעניינים דומעות, הריץ, ניצולי השואה, בעלי

איתמר ארכי, היה צמוד לבקבוק. אתם זוכרים אותו מהטלוויזיה והרדיו מספר איך וגדל בעמיי ומטיף בהרצאות נגד האלכוהול. האגוטרם הזה דחק אותו חזרה למשקה ולסמים. משפחתו והרסה וגם הוא. עכשיו, אחרי גמילה שלישיית, מתנדנד על גבול ההצלחה והכשלון. האם המטפלים שדחבו אותו לכבב בתקשורת ולמסע הרתעת האלכוהוליסטים הם שגרמו לנפילתו החדשה?

בשלב מאוחר יותר החלו הסטותיו העטיסיות נגד האלכוהול לרוץ לכר. המתוכבתי בכל הארץ, בקיבוצים, במתנ"סים, בעשרות חוגיכיה, בחוגי ריצון, במפעלי ראינות בסלחיות, בתנועות-נוער ובתי-ספר, שיבצו אותי בתוכניות רדיו וכתבו עלי עשרות מאמרים התגלגלתי לסטטוס של מעין מטפל. נהנה לי גם משכורת ממוצעת. זה היה המיקצוע החיש שלי. כשהייתי עסוק כלוח המופעים העמוס שלי, כאילו שכחתי את בעייתי הפרטית. לא עניין אותי שום דבר. בתקופה הראשונה, זה היה אתגר. חשתי אז שאני היחיד בכל ארץ-ישראל שמועל נגד האלכוהול. נהפכתי לסמל, לאליל ותקווה של משפחות האלכוהוליסטים. אמרתי לעצמי: להיות מסל - משמע לטפל בעצמי. כך אני מתחנך בפני האלכוהול.

לאחר הגמילה הראשונה נשאר פריכ במשך שנה אחר-כך, כאחד מרגעי השאננות המלווים בתחושת-מנצח והאשליה שהוא מסוגל לפקד על תנועת-עור, לחגים ולצאת לטיולים כשהייתי חוזר הביתה מאוחר הם טגרו את התיירים לכל אכנס. היו מחטטים בכל מבחן שלי והישור את התוצאות המארכי-בנות לציונים של ילדים "מצליחים". ובי גורא: הם לא ידעו כיצד לטפל בילד. אני זוכר רצפה רדנה חולנית, בלי אח או אחות לחוות איתם רבנים. צמחתי עקום.

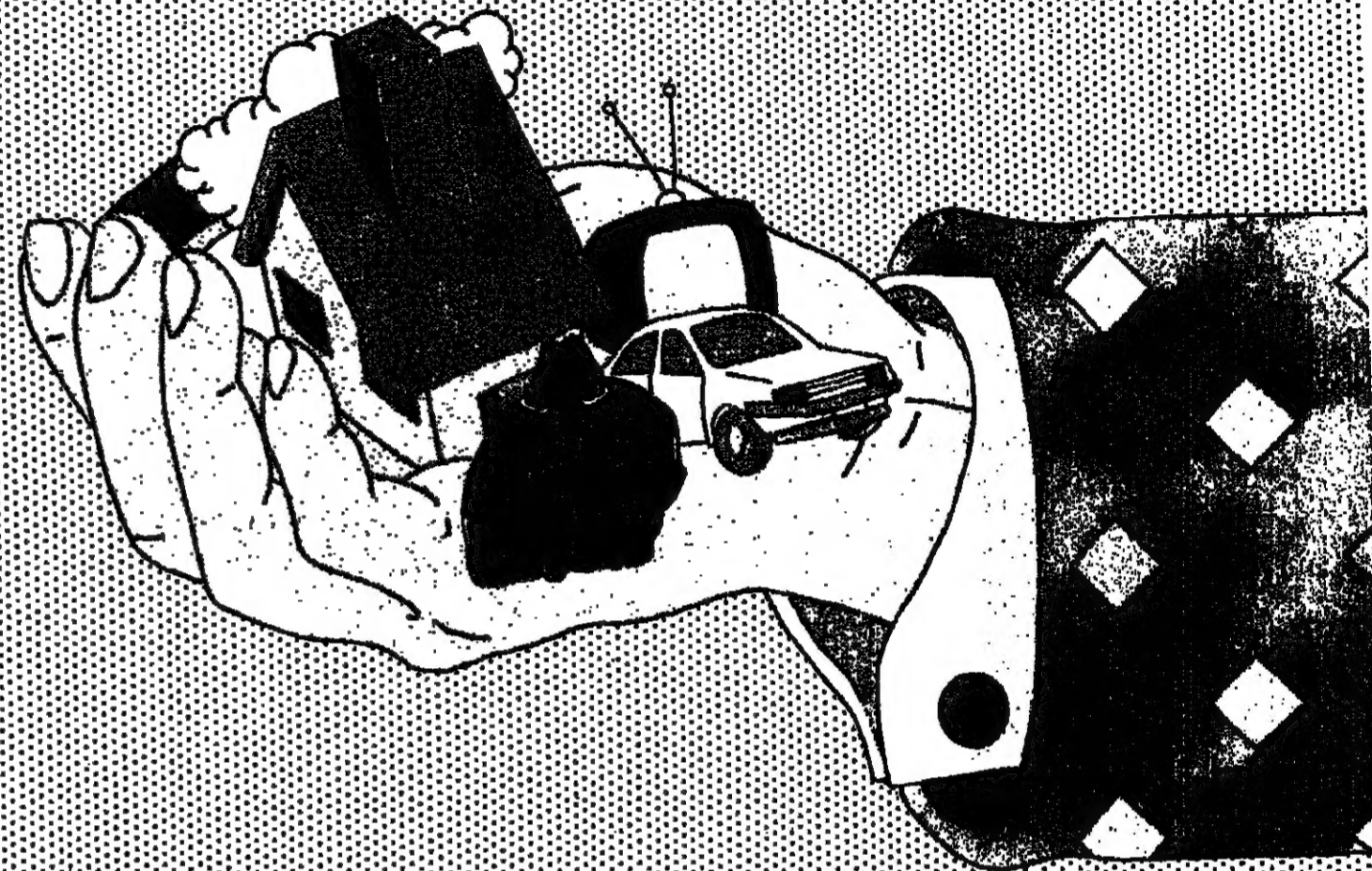
בצבא הרגיש חופש יחסי. שאף הצלחתי להיות קצין. חשבו שהי לו להיות ניכור. בקצין נפתחו לפני ולות. חיי לילה, מוסיקה, בחורות. כל מה שעשיתי שם נשא אופי של מיכצדראות. ואז כבר התחלתי לשנות. או גם נשא לאשה את הנערה הראשונה שהכיר. בתוך חמש שנות שירותו בצבא הקבע הוא נהפך לשתיין נכד. מיד לאחר שהשתחרר מצבא פתח באי.

נוטלים סמים חופשי-חופשי, ועדיין נהנים משופל-אריות. הלכתי אחר-הם. רציתי תחליף מבוקר לאלכוהול. קיוויתי שאשלוט על המינון. לא הבנתי שהם שלטו בכמיותי. ואני לא. במסיבה של "הנוצצים" הועברו בקבוקי הארזלן מיד לידי. חבריו החרשים הוזהרו אותו שבפעם הראשונה אל לו לשתות יותר משניים-שלושה לגימות. הבחור לא עבר עלי. "שחיתו ישר חצי בקבוק עם שלושה כדורי-מרץ, זה עשה לי גורא טוב". כעבור יומיים פנה בבקשה לחברה לקבל מנה נוספת של ארזלן וכדורי-מרץ. הם סרבו. הוא מיהר אל שתי חברות שלו, "נשים ברמה גבוהה שהורדרו להורקות". "הגעתי אליהן בשעת החורק, ואו, בלי רובו היסוסים, הן הריקו לי שקאין וזו היתה הורקה חרי-פעמית. מיד לאחר-הם כמעט איבדתי את ההכרה. הייתי מטושטש, אבל "היי" ידעתי שלבחויות לא שהשתמשו כל הזמן בקוקאין יש מירשמים לא (המשך בעמוד 17)

האני מן אל-האני

זקוק ל-1,500 עד 45,000 ש"ח?

מבחר הלוואות של בנק לאומי

זכות יתר

זכות למשיכת יתר עד 1,500 ש"ח בריבית P+1% ולא חכרוב בנכסות.

זוה שדך

שיטת האשראי היחידה בארץ הנאמרת כן אשראי מתמשך לקניה בתשלומים נוחים, בריבית של P+1.75% לא עמלת תקצאה, לא אדמי ניהול וללא הוצאות נספח.

הלוואות

הלוואה לכל מטרה מ-1,500 ש"ח עד 25,000 ש"ח בריבית משתנה תחל מ-P+1.75% או בריבית קבועה הלוואה צמודת מדד מ-7,500 ש"ח עד 25,000 ש"ח לתקופה של 5-8 שנים.

הלוואה לדיור

הלוואה עד 45,000 ש"ח לרכישת דירה או שיקוצה לתקופה של עד 10 שנים.

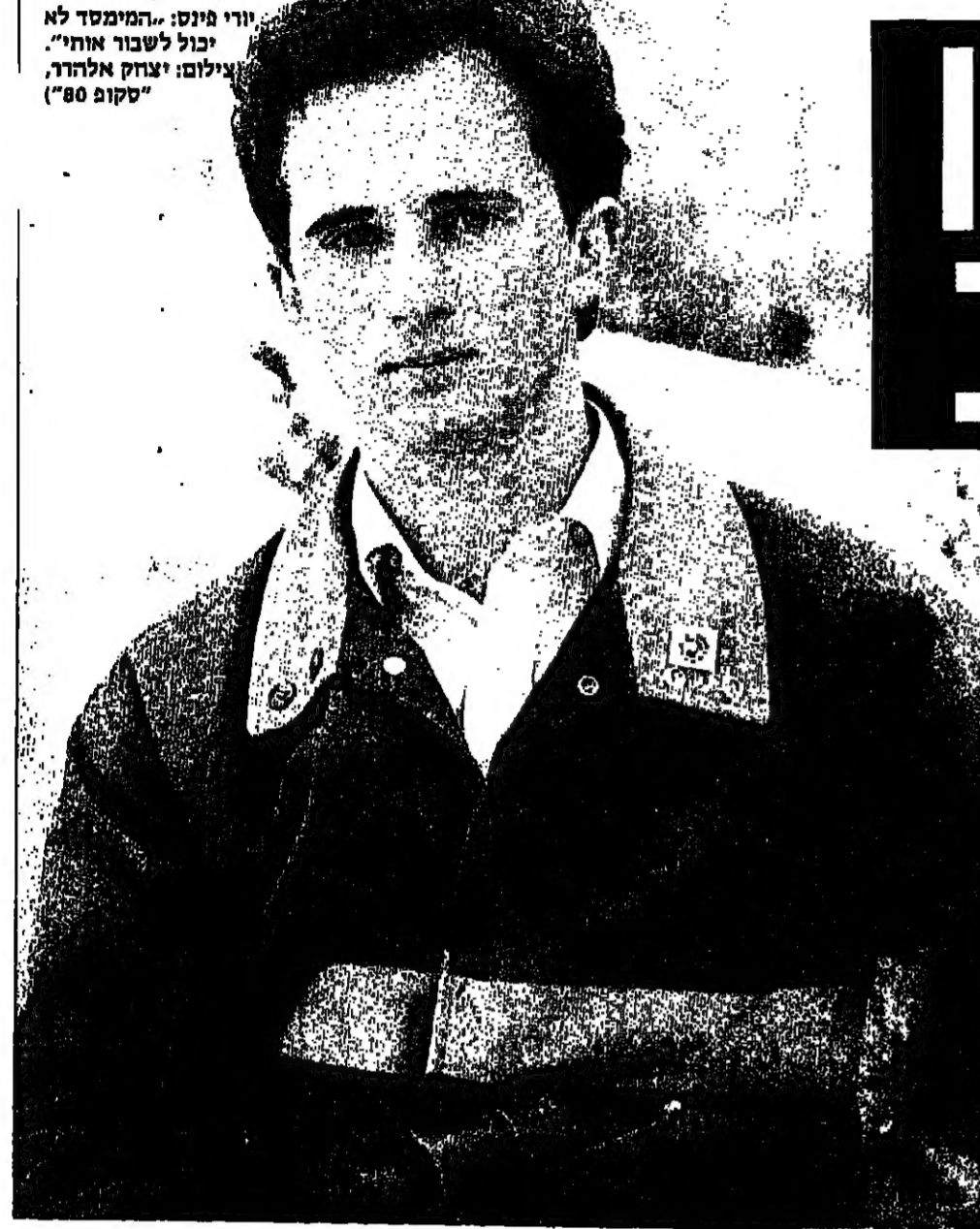
P (פריים) ריבית בסיסית ללויים, נכון ליום הפרסום - 1.50% לחודש בטוחות במקרה לבי שיקול דעת מנהל החשב.

בנק לאומי

בנק לאומי
הולך אחר קדימה

מהפכן בכלוב

יורי פינס, מנהיג ארגון השמאל של הסטודנטים בקמפוס על הרי הצופים, עלה מברית המועצות ציוני, נהיה קומוניסט בישראל. מקווה להשליט בה צדק ושוויון. רק אל תזכירו לו את רוסיה. זה פוגע בו. הוא מאוקראינה. מתגעגע למחבבים שלה. אוהד שרון של "דימוקריה". קשה לו במדינה שגומרת אחרי נסיעה של שישים קילומטר.

יורי פינס, מנהיג ארגון השמאל של הסטודנטים בקמפוס על הרי הצופים, עלה מברית המועצות ציוני, נהיה קומוניסט בישראל. מקווה להשליט בה צדק ושוויון. רק אל תזכירו לו את רוסיה. זה פוגע בו. הוא מאוקראינה. מתגעגע למחבבים שלה. אוהד שרון של "דימוקריה". קשה לו במדינה שגומרת אחרי נסיעה של שישים קילומטר.

מאת תלמה אדמון

אבל זה לא מדריך, אז מה אם הוא פירסם את מאמריו תחת שמה של הבוסית שלו. אבל זה לא בגלל שהוא יהודי. זה מפני שמקובל כך.

הוא לא יצא למאבק. הוא לא שאל לצאת מבגרות. רק דיבר על זה וזהב. הוא רצה למעריב, לא דווקא לישראל. הוא אוהד גדול של רייגן ושינושה. בבית היו הרבה ויכוחים פוליטיים. האם היתה ציונית נלהבת. היא רצתה לישראל. התוכנית יצאה לפועל מתוך אגנדה. יותר מאשר אידאליזם. אמא נילביה באיו מלכודת פנימית. סבא, אבא של אבא, נפטר, ואבא הסיר את ההגדרות לעלייה או עלייה השגנו אישורי עליה בלי קושי, כי המשפחה של אבא כבר היתה כאן.

הדירה שלהם בקיבוץ היתה מרווחת. ארבעה חדרים. כל חדר כמו סלון ישראלי. יורי היה תלמיד מצטיין בכל המקצועות. במיוחד אהב ביולוגיה ומתמטיקה. אחריהם היה פיזיקה עם חברים. לא בהכרח יהודים, עוסק קצת בטייף, כי כולם עשו ספורט כלשהו. למד אנגלית באופן פרטי. בקיץ בילה עם המשפחה בגרוזיה, קרים, הרי הקרפטים, מוסקבה. ויחיי כמו כל נער סובייטי בגיל הזה. יום השבת לא היה קיים במשפחת פינס. אבא הוא כבר רוד שלישי. לזרחות מן הוועד. כלליהם היה האב משתלב להתחמק מן הטקס. אם חשב הער על ישראל היא הצטיירה לו על פי מושגי הבית הציוני. של אימו. ואיך את ישראל במדינה שמלמדת את החופש, את השכלה הכלכלי, הצדק, השוויון. היתה לי שאיפה להגיע לה לא בגלל אבא ואימה השוואתית. ספק אם יכולה להיות האהבה קואל. ליהודי. סובייטי. אבל רציתי (המשפט נשמע חבא).

סטודנט יוצא רופא. תלמיד שנה שניה בלימודי מוח אסיה, כלומר סין. גם בזה הוא מצטיין. בשנה שעברה זכה במילגה. הוא מקוה להגיע לאותה תוצאה השנה. אם לא יורחק מן האוניברסיטה בשל קיום הפגנה זו או אחרת. ההגשה התרבותית של טיעוניו הפכה אותו לרוכב קמפוס. יש לו שיח ושיג עם שליטונות האוניברסיטה ובמיוחד עם פרופסור עמיה ליבליך, ריבית הסטודנטים. עד גבול מסוים הגבול של העז האמירה הפוליטית ולא מתפשרת.

פינס מתפרץ מצחק, בלי קול. זה קרה לו הרבה במהלך השנה. למה הפעם. אני כבר רואה איך זה יהיה כתוב. העניין הזה עם הסיכה. הוא בן 22 ויש לו רעות מגובשות בכל תחום שבו נגענו. פוליטיקה וראי. וגם, ובעיקר, עיתונות. העיתון שלכם, הוא חור ואומר, בגלל עיתוני הערב בארץ, הם בבחינת עיתונות צהובה.

למה אתם מנסים להוראני, אם כך? אני מוכן להתראיין לכל עיתון חוץ מאשר לעיתונות הצרפתית, שהיא עיתונות טיפית וגרועה. זה הגבול. אני מתראיין כי אני שמח שחבר מפלגה יכול להגיע לעיתון. אני רואה בה דרך לחזור את מנחם השתיקה.

הסיפור הזה לא צומח מתוך סבל אישי. קיפוח מכל סוג שהוא. אולי בגלל זה, לעולם לא תאובדו מירדות בדבריו של פינס. אפילו העליה לארץ לא גורדה מנוקדה בקיבוץ הזה להוריו הרופאים משרות רמות. דווקא בשנים שלפני העליה לישראל חלו יוגיו הקידום המקצועי שלהם. האב, חוקר מחלות חששיות, קנה לו שם במחנות הוא היה מרופא לסיעות. עמדה לעיתון העשרה דוחות. הוא עבד בבית חולים במוסקבה ונתיב איש מתח לא סביר מגיליון אנטישמיות. לרבה יורי. אבא אומר שכן.

פלד שוכוונת

איציק אבנר, בן 25, בעל דיסקוסקים גדולים, בולע מועדון אחר מועדון, הרבה זהב על הגוף, כמעט מונובוליסט על חי' הלילה של צעירי גוש דן. הולך איתם בראש אחד, והם אחרי. סיפור ילדות בתוך גביע שמכונה כמו באגדה הוליוודית. עד שהלך לצבא לא ידע שהחיים דורשים גם מאמץ, אחרי כך רצה להתחיל מאבס. היה פועל ויקין ושומריסר במועדוני לילה. בסוף השתלט עליהם ומילא אותם עם קצת פסיכולוגיה והרבה כסף של אבא. שלא מתערב בעסקים. ההורים לא מרוצים מהכיוון שלו.

מאת אבי מורגושטרן
צילומים: שמואל רחמיני

שצועק כל הזמן "שלום", ואקורדיון שממוקם בשירותים. אבנר שומר על קלאסה גם במקומות האינטימים. במרכז הסלון האקוסטי ניצב מסר וידיאו ענקי בפניה - בר משקאות. על הקירות כמה ציורי שמן, ועל גופו של בעלה הבית הרבה זהב. שתי שרשראות כבדות על הצוואר ואחת על היר. הוא מתיישב על הסוילון. אוסף את הדגליים פנימה. איציק אבנר, ילד סגול בעולם סכולו טוב. עד שהלך לצבא לא ידע שהחיים דורשים לפעמים גם מאמץ. הכיר רק מינוק. כשהוא מתאר את הילדות שלו, בהנאה, זה נשמע כמו סיפור הוליוודי נוסח בורלי-הילס. הייתי ילד שמנת, גדלתי בבית שתלש לגמרי מהמציאות. חייגו כמו על פלנטה אחרת. וזה התחיל כבר בבוקר, נרגע שהייתי פוקה את עיני. מיד היתה מגיעה משרתת ושואלת אותי לאיזו טכסטרורה לחמם את מי הבריכה, מה אני רוצה לארוחת הבוקר, מה אלבש, איזה צבע גרביים. גדלתי בחממה. הבית, למעשה, היה סירה. 20 חדרים, מרחפי יין, כאונוס, מטטחי דשא, מגרשי טניס. בקיצור - משהו שהוא מעבר לרימיון.

האמת היא שרק בגיל 11 החל לחיות כבתוך בוסית שמפניה. לפני כן היה אביו של איציק איס עמל, שהבן היה צריך לעזור לו לסחוב בריצות עמוסות מלט. המשפחה התגוררה בתלמי-מנשה. אחרי כן ירדו לאילת. כשחזרו משם כבר היה אביו לאחד האנשים העשירים בישראל. איציק לא זוכר את עצמו נוסע באוטובוס, למשל. היה נהג פרטי שהסיע (המשך בעמוד הבא)

קצת לפני שתחזרו מצה"ל, לקח יוסף אבנר את בנו איציק לשיחה על עתידו של הבן. האב הזהיר שהכל בלונדון כבר מסודר וממתין לו. דירה מרווחת, מכונת מפותרת ומוסמנים ללא הגבלה. איציק היה צריך רק לומר כן, לקחת את הכרטיס ולנסוע ללמוד בלונדון משפט בינלאומי, לשמח את לב הוריו. אבל הוא לא רצה. האב היה כהלם. "איפה טעינו?", חזרו הוריו ושאלו את עצמם.

איציק עזב את הבית המפואר שבו התגוררה המשפחה במדש תלמי-מנשה, ובמקום ללונדון יצא לתל-אביב. ושם התחיל, לדבריו, מאפס. היה פועל ניקיון במועדון התיאטרון, ואחרי כן שומריסר. והיום - תחילתו לספר. הוא הבעלים של דיסקוסק קולנוע "דור" של "מיניגור", "קלאס איי", "מועדון תרבות", "סוואטר", ואמיליו של "מועדון התיאטרון". למעשה, מלבד הסינרמה, הוא היום מונובוליסט על חי' הלילה של הגושר המקומי בתל-אביב. לא מכבר פלש גם להדצילה ופתח שם מועדון ענק ל-2500 איש בשם "סאקראן". לא שם מקרי. אבנר פשוט השאיר את כל מתחיו מאחור, והוא רק בן 25.

נכון לעכשיו מתגורר איציק אבנר בדירת שני חדרים ברמת-גן. את החווילה שלו בהדצילה פיתוח השאיר בהשגחה והגן המטפל גם בגד החיות הקטן שבחצר. שני טווסים, ארבעה תוכים, כלבים, קוף וסנאי. לדירתו תרמה-גנית נטל תוכי אחד, גורניק

איציק אבנר, אבנר
לאבא. אני חלק מההיסטוריה
שלך. מראה אותי כמו
בנו.

פלד שוכוונת

(המשך מהעמוד הקודם)

אחרי מכתביוספר ובחור. המחיר ששילם על כך היה העדר חברים. היו לי קשרי הסתגלות בחברה. בעיה ביצירת קשר עם אנשים מחוץ לבית. התרגלתי לומר לאנשים מה לעשות. היה לי קשה להבין שלאנשים אחרים חסר כסף, שהם חושבים פעמיים אם לקנות בלד כזה או אחר. סגוב, לא הייתי סגוב, להפך. גם עם בנות לא היו לי בעיות.

הוא מציג קלטת וידאו שהקליטה הסלולרית והטלפון ומתארת את אביו ואת הסדרה המשפחתית בתלמידינו, סרט שלמי בקשת אביו לא הקרין מעולם איציק עוצר את הסרט באחד החברים המפוארים: אחת רואה מה היו הניגונים שלמות. עשיתי חיים משוגעים עם בנות. איתן אף פעם לא היתה לי בעיה. כולן רצו אחרי המכונית שלנו. לפעמים היו לי שלוש מכוניות ויותר בעת ובעונה אחת. די השתוללותי בעניין הזה. עכשיו הוא מתייר.

אביו יוסף היה בתחילת שנות ה-70 הקבלן הכי "כבד" באילת. כמון מלחמת יומיכיו, כשערכים לא הורשו להכנס לעיר, הוא הוזמן שני מוטסים עמוסים פועלים מיוון וחורכים כדי שישלימו את העבודות שעסק בהן באותה עת. באילת לא ישכחו את טקס הברמצווה שעשו עם איציק אבנרי. לא היה עזר אולם שהיה מסוגל לקלוט את כל המוטסים או ערכו את התגובה על חוף הים, והוא נמשכה שבוע שלם. איציק לאחר מה שהלך שם. אבא מימן לאנשים סיסט מורל כדי שיגיעו ארצה לברמצווה שלי. כל אילת היתה שם. האוכל היה יכול להספיק לכמה חודשים. כבשים על האש, סלטים בכמויות אדירות, שמפניה שנשפכה כמו מים. אפילו החיירים שעברו ברחוב נכנסו לאכול. זה היה שבוע מפורך.

אבל איציק אומר שהחיים הוורדים, הנוצצים ובעיקר הבלתי-מוגבלים בכסף החלו לאט-לאט להימאס עליו. החברים שהיו יצא לבלות נכנסו למירדן: מי רצה במכונית היקרה ביותר, מי ילכס את הבגדים המפוארים ביותר. בעצם החיים האלה די משעממים. כל יום יוצאים לבלות בתל-אביב, מציאים סכומי כסף גדולים. הכל היה בני על "שאר-אף". כמה שיש לך יותר, אתה שווה יותר.

כצא הוא שרת בבטיס של חיל האוויר, אבל המשיך להתגורר בבית. המשפחה מברה את הטידה. אפילו להם היה קשה להחזיק בה. גם החל רינונים ורכילות. האב החליט שהבית פשוט לא מתאים למנטליות הישראלית.

כשאיציק היה בצבא החלו אצלו מחשבות על העתיד. האפשרות הקלה והבטוחה ביותר היתה למצוא במסלול שהחריש היתון בשבילי. לימודים בלונדון, חיים ובייליים בחוג הסילון. אבל הוא רצה לנסות להיות עצמאי, ללכת בדרך משלו, לא להיות הבן של.

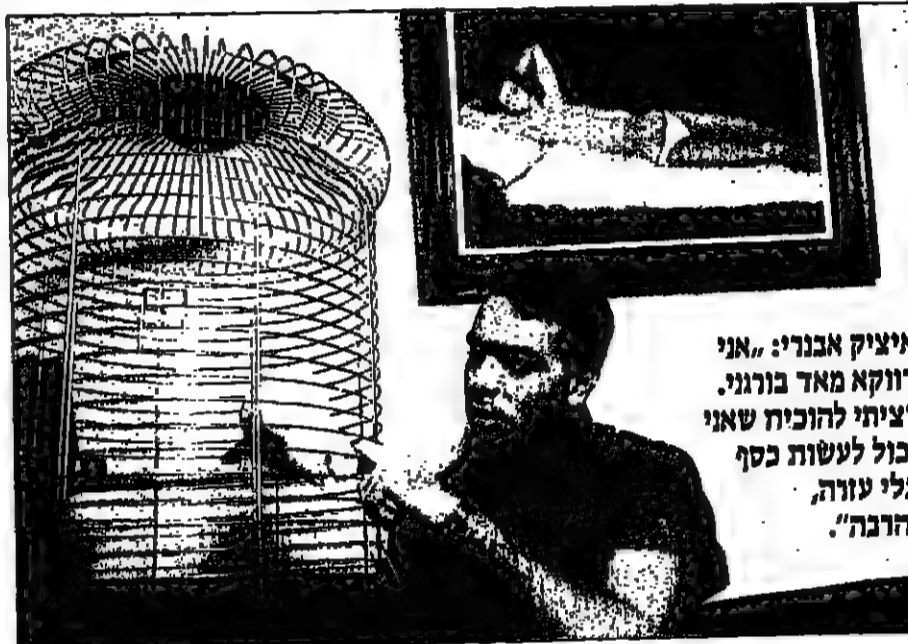
התחלתי לשאול את עצמי מה אתה שווה. מי אתה בעצם, איציק אבנרי. הניע המון לעמוד על הרגליים לבד, בלי העזרה והפינוק של ההורים. אף פעם לא לקח ממני כסף. הייתי רוכב של הסריג. באילת הייתי גוסס חירב במכוניות, אוכל חירב במסעדות. רציתי סוף-סוף לצאת לעולם האמיתי. למרות שכל השנים היה לי טוב, והחלטתי שהגיע הזמן לנתות על הקרקע. ההורים ישובו איתי לשינה והדוידק לי שאני הולך ללמוד משפט בינלאומי בלונדון. הם מוכנים, כבר הכינו הכל. אמרתי להם לא הם היו בהלם מוחלט. זו היתה הפעם ראשונה שהתמרמרה הרמתי את גם המורד. הרעה שעלי-אף הביטחה ויכרת בה ניבה פתאומית כלשהי. את גירסת איציק להברות העצמאות קיבלו בבית בצורה קשה. האמא נתקפה בחתקי כז, האב היה מרים את קולו. החל להשמע משפטים בנוסח: איציק, טענו, מה עשיתו עד זה מה שאנחנו מעולל לנו אחרי כל מה שהשקענו בך? אבנרי, כבר או עם חוש מצויין לעסקים, חושב את אביו כמלך והסביר לו את צערו והמחשבות בדרך כלליות מותרות. תראה, אבא, אני רלו. אתה איש עסקים מצליח. אני חלק מהמחשבה שלך. תראה אתי כמנייה. פעם היא למעלה - ופעם למטה. כדג המנייה בשפל. אבל בעתיד אני מבטיח לך שהיא תעלה.

למה בעצם לא הלכת ללמוד?

אבנרי: "לא רציתי ללמוד, כי יש לי הרבה חברים בני טובים שהלכו ללמוד בדיוק כמו שאמא ואבא ביקשו מהם. הם קיבלו תעודת אבל לא עושים איתה שום דבר. עם תעודה טרנאו-ברסיטה אראסטר ללכת לקנות בסופרמרקט. לא ככה".

כדי לא להכניס את הבית לאווירת משבר שבר איציק רידה בתל-אביב. שם הרגשתי כמו אדם חדש. אחרי שלא מכירים אותי. זה נתן לי "בום" מסוים, אבל הבנתי שזה מה שאני רוצה. סגור את ברו הובל של ההורים. פתאום עליתי לאוטובוס, פתאום התחלתי לחשב לפני כל קניה כמה אני יכול להוציא. אני שהייתי רגיל לקנות רק בחנויות היקרות של כיכר המדנים, התחלתי לחפש חנויות וולות. הבספ קיבל משמעות אחרת. נקודת הפתיחה שלי בתל-אביב לא רק שלא היתה צער קריסה אלא שני צעדים אחרת. בשבילי כל זה היה חדש. הייתי בחלם מוחלט. עד אז הייתי לוקסוס.

איציק ירד אל העם. בערבים הסתובב במקומות הבילוי המבוגרים "אין". תחילת שנות ה-80 הביאה לישראל מתיקה ואופנות של הפוסט-סאטנז והג'ינג'י. הגעתי למערון התאטרון. גיליתי שם אורנה מאור מגניבה אמרתי לעצמי איללה איציק, הלוואי עליך

איציק אבנרי: "אני דווקא מאד בורגני. רציתי להוכיח שאני יכול לעשות כסף בלי עזרה. והרבה".

מקום כזה ואו התעוררתי. חשבתי לעצמי שכעצם הרי אין לי שום בעיה לרכוש את המערון. אם ארצה בכך, אבא יקנה לי. אבל מיד חזרתי להבטחה המקורית שנתתי לעצמי. איציק - מהיום אתה עושה הכל בכוחות עצמי.

הוא שאל את בעל הבית אם יש לו עבודה בשבילו. היתה עבודה. פועל גייקון. כך התחיל. הילך שניה מתעורר בבוקר לרוץ בריצה מתעמטת החל ששן רצפות, ניקה מאפרות, נשא למטבח כוסות מרוקנות. לא הרגשתי עם זה הכי טוב. ברור. אבל בתחלה אני אחד לא חברי אותי, ולא היתה לי מתייבות למעשה. הוא מספר בטרם סטיל תמיד אנדרו. למעשים הרעיו לשם חברה שהכירו אותי מתלמידינושה וראשון-לציון. והם היו המומים. נשאו עם מה פתור. מה אתה עושה פה אתה - שוטף כוסות? אבל אני אהבתי את העניין. כי זו היתה הפעם הראשונה שעבדתי והרווחתי כסף. הביתה הייתי מגיע בסופי שבוע. ההורים לא ידעו כמה אני עובד. רק שמעו שזה קשור למערון לילה. הם היו מבואסים מזה.

למה בעצם לא ביקשת מאבך לקנות לך את המערון - וזוהי אתה תרי לא מוציאליסטי-מרי שפראום גילה את אבא-הקפיטליסט ומרי בערפנד אבנרי. ובזו, אני לא מוציאליסט. רחוק מזה. אני רחוק מאד מבורגני. אבל כנראה שיש לי אותו אמי כמו לאבא שלי. גם אבא רצה להוכיח לכולנו שהוא מסוגל להגיע רחוק ולעשות הרבה כסף. הבית שהיה לנו בתלמידינושה בא בעצם לוראחא כמה הוא יכול. גם אני רציתי להוכיח שאיציק יכול לעשות כסף - לבר, בלי עזרה - והרבה.

אין מרק עוף
למה...

תלמה

חדש מתלמה: מרק עוף או בשר, משובח, עשיר וטעים,

בצנצנת זכוכית שימושית ונאה
והצנצנת - מתנה מתלמה.
מרק חם זה תלמה.
בתיאבון.

אני מתעב אנשים שמוכני לעשות הכל בשביל כסף

בנימין זיגל
לא מחנך מחנכים

שמה פרמי

בנימין זיגל

קצין משטרה בדימוס

פרש מהמשטרה לא מכבר בונה 37 שנות שירות. גר בבית בונה מגן. ושני, אב לשתי בנות, סב לחמישה נכדים. נולד בגליציה ב־1922, שרת בצבא המולדי, עלה ב־1948, עו"ד במקצועו. הקים את היחידה לחקירות הונאה, התמסר בחקירות עבירות של "צווארון לבן". ביום מרצה באוניברסיטת ת"א במכון לקרימינולוגיה של הפקולטה למשפטים.

לא מכבר ראיתי את שתי אצבעות מצידון ונהגתי, אבל הרגיו אותי שמופיע שם סגן-אלוף שעונד הפוד את האותות. אני דייוקן, דברים כאלה מפריעים לי.

כשאתה סחור ומתח, בעת הצליחה - אתה מוכרח לסגור את הכל ולהתרחק כמה שאתה עשוי כי אתה נלחם על קיומו. בשבילי, צליחה זה הרפיון המוחלט, ניתוק מהבעיות, והנה, סג תלויים יבנים שותפתו ויכשירו יפות, במסגרת, השיניים של דג, שנישך אותי.

היה משהו שהצליח "לסדר" אותן אלה שיצאו נגדי בסידרה של השמעות. אחר כך חתכתי שזה שקר ואנישם הזכא למשפט, אבל זו חממה מוחצת.

מי סידר אותך מחוץ לעבודה? כשינני את הבית, זה עשיתי את החלונות - מפיץ את ריח, והאיש שבנה את המדרגות - נעלם לכמה שבועות ועיכב את העבודה.

בנימין זיגל, בדיחה הקודמת ניסו.

אתה חושב שיעזו לפרוץ לביתך בידיעה שזה ביתו של זיגל לא חושב, אלא אם מדובר במלכה. נגד שבדק את השערה וידע שחבל על המאמץ, אין בה לקחת. חוץ מזה, חשבוני של לצאת מכאן מעט ביותר, אם אני בבית.

הבית שלך מוגן באמצעים מתוחכמים בן השאר.

על מה קשה לך לסלוח? אני לא שומר טינה, לא יודע להיות כרוג. קשה לי לסלוח לאנשים שמצלים אחרים ומופיעים בסליה שכולה תכלית.

מה מעצבן אותך כשאנשים זורקים לכלוך למקומות ציבוריים.

מה אתה מתעב אנשים שמוכני לעשות הכל בשביל כסף.

מה התכונה המאפיינת אותך בחיי מחשבה ועמל על עקרונות.

מה אנשים אחרים אצלך שאני אומר את האמת בפנים, גם אם בהתחלה הם חושבים שזה לא סימפטי.

מה מקור החוק שאתה עוקש, ואם אני יודע שזהו זה, אני יודע לעמוד על כך.

כמה אתה גאה ש"ע" עבודתי גרמתי לשינוי של כמה ערכים, נורמות וכללים ובכך הבאתי תועלת לציבור.

איזה מוסיקה אתה אוהב? שירה עממית, שירי ארץ-ישראלים - להקשיב ולשיר - חוברים.

מי הצייר האהוב עליך? מילה. אוהב את הסגנון והנושאים שלו. אינני מבין ואינני אוהב ציור מופשט.

מה יסודי בעיניך? מוח, אוהב את הסגנון והנושאים שלו. אינני מבין ואינני אוהב לשלם מיסים.

מה רצית להיות בילדותך? חלמתי להיות קצין בצבא, אבל ידעתי שזה חלום שלא ניתן להשיג, ובחרתי מקצוע חשבתי על המסכה האלטרנטיבית.

מה זכרון הילדות החזק שלך? בגיל 14 למדתי בעיירה אחרת ופעם, כשהלכתי לתחנת הרכבת, התפלתי על ידי, ורקו עלי אבנים וצעקו שמוח נגדי ליהודי. הייתי חזק ויכולתי לשטח אותם, אבל דמעות חזקו אותי ולא הגנתי.

איזה אשה יפה בעיניך? על עקב נמוך וכלי צבע, כלי איפור, טבעות.

איזה זכוכית? מה חיות רוצה לשנות בעצמך? אולי להיות פחות קשוח.

אתה חושב לכתוב ספר על עבודתך? אני כותב.

מה אתה רוצה להיות כשתגדלו? אולי חבר נפשות. אבל כיוון שזה חלום במפלגות ולא במיתות אשיות, נראה שסיכויי אינם גדולים.

הנה, פה תלויים רגלים שתפסתי וייבשתי ופה, במסגרת, השיניים של דג שנשך אותי, אבל בסופו של דבר, אני אכלתי אותו.

בגיל 35, היה מספיק חזק לצאת לפנסיה מלאה. ועם חשם ידגל, יכולתי, כעוד דין, להתפרנס בכבוד. חי מקבלים אותי גם למישרות אחרות. במסגרת ממשלתית, העבודה בממשלה - לא הייתה סוגה בשושים, הייתה כריכה במתח בלתי-פוסק ומשקל רבות מחוץ לבית. יש אנשים האכזרים על 36 שעות עבודה לשבוע, אני למעלה הייתי עובד 36 שעות רצות, ואולי 37 שעות שינת משהו, וכן לעמים במשך חודשים.

אשאלו במשטרה כי האני בזה של חות, אני מקוה שאכלי עיר. חתום בציור מסגרת ציבורית שונות. חתום של עובדי המבחן הוא, חתום של עובדי המבחן הוא, חתום של עובדי המבחן הוא.

להיות במסגרת שינוי חוקים, למשל, הכי קל לא לשנות. עשיתי חמיר קשורה עם חצים, על מנת לשנות, צריך משהו שיהיה מוכן שכל הצאים יזכרו אליו. לזה אני מוכן. אף פעם לא מחנך מחנכים, כשעושים משהו, לא לכל אחר זה טוב, וגם מי שזה לטובתו, לא תמיד מבין זאת.

מציק לי, למשל, שבתי המשפט סתומים, אבל כשריבתי בהצאה על הפרקליטות, והבנתי לא נכון, גם כתי, עורכתי, עתה את המטא: בפרקליטות, עבדתי עם פרקליטות רבות בשיתוף פעולה לטובת והבנתי מלאה. הן עורר לי ואני עורתי להן, יש הרבה פרקליטות מעולות, חרוצות, המשיקות מעל ומעבר למרות והיגבלות של דיונות, ילדים קטנים וכדומה. כשצריך, הן נשארות במשך הרבה אחר שעות העבודה, שלא לדבר על לקוחות מיעוט הביתה ועבודה לפעמים עד אור הבוקר, אבל המגננו, בגלל חוסר תפקידים ומיגבלות של תפקידים, הוא חסר אונים לטבח מה שקורה. זאת זה צריך לשנות.

כשמדובר בהונאות של צווארון לבן, אפילו אנשים ישרים, שלכאורה צריכים להיות מרוצים שיש מי שעוסק בביעור החמץ, לא מודים לך, גם אם תפסת את הגנב אצלם.

עכשיו אני בפנסיה אבל כמעט שאין לי זמן פנוי, עוד לא גמרתי אפילו את הדברים שהיכנתי לעשות, דברים שחייב במשך שנים. בבית ובגינה אהנו עושים הכל לבד. אין עורות ולא גנ, לא אינסטלטור ולא חשמלאי. גם את הבית היכנתי בעצמתי. אחר כך נתנו לארכיטקט בדי שיקן חכנית פרמליה להגשה בבית. בלי השגות ארכיטקט וכלי קבלו. לקחנו קבלני מיסנה ופועלים שכירים שביצעו את העבודה בהשגחתו, דברים רבים עשיתי לבד. ההבדל במחיר הוא עצום. למשל הפטור, רצינו פטור מתור הבית, אחרי שבררנו כמה זה צריך לעלות, התלמנו לעשות זאת לבד. אפילו את הצמחים לא קנינו, לקחנו ייחורים מהם ומשם נהרואה איך הכל נקלט. אשתי מומחית לזה.

את האה והאחרונה התקנתי בעצמי, ואני אוסף בסביבה עצים להטקה ומייבש אותם. גם את תיקרת העץ בכניסה עשיתי בעצמי. קניתי עץ, ניסרתי, צבעתי והתקנתי כל האוורה בידיו זה הרכבת של חלקי פלורסצנטים ושינים, השולחנות הקטנים בבית, השולחנות בגינה, חפצילים המרוצפים, הפרגולה הזאת, גם הגריל שמהאור הבית, הדיפון, הכל עבודה עצמית. את הגריל שבגינה עסקתי ממיטה ישנה את שולחן הפיצ'סונג, מצאתי דיוק, קצת שבר, תיקנתי, צבעתי, ועכשיו יש שולחן מצוייר ומדי פעם אני משחק בחצר סידורי מקלות, לשוחחים מהם אפשר להוסיף בחוץ ולא להיכנס הביתה עם החול, הניגון, וי אהבה שלי עוד מחלל.

כבר כשהייתי ילד ביקשתי שיתנו לי עזריה רק בשביל צבאי, יש רשא ופרחים, מלשל חרין, לעצם שיהיה של 20 עצי פרי. שלוש שנים אהנו מה וכבר אכלים פירות מחצונו.

ראיונות: נורית ברצקי
צילום: שמואל רחמי

אני מתעב אנשים שמוכני לעשות הכל בשביל כסף

מדינת ישראל

פולטון מטפל בבעית הנשירה מהשורש

לפני כמיני!

לראשונה בעולם, מאשרים משרד בריאות ממשלתי, את קיומו של תכשיר העוצר את נשירת השיער.
"מערך ועודו לצמיחת מחדש" מולק.
מולק, שהתגלה בדרך מקרה במהלך ניסויים, מביל טרינסכריד, חומר ביולוגי טבעי המצוי באופן נורמלי בגוף האדם ובתיקים אחרים. הטרינסכריד מגדיל את מנת השיער ומפחית את הפרשת היתר של החלב וכן מעכב ומאט את תהליך הנשירה ונעזר בצמיחה של שיער חדש. מולק מיוצר על ידי חברת התרופות האיטלקית CRINOS וקוצר עד כה הצלחה ב-20 מדינות, בין היתר כתבו עליו:
* משרד הבריאות הצרפתי: "טיפול לנשירת שיער המעודד ועוזר לצמיחתו מחדש".
* משרד הבריאות היווני: "הסדר: 'עוצר נשירת שיער' - מעודד ועוזר לצמיחת שיער".
* משרד הבריאות האנגלי: "עוזר להחלפת שיער טבעי".
* זכיות - משרד הבריאות הישראלי: "תכשיר נגד נשירת שיער".
אם גם אתה או את מוסרדים נשירת שיער, פנו עוד היום לבית מרקחת ובקשו "פולטון".
שימו לב: לפני השימוש קראו בעיון את העלון המצורף.

CRINOS S.p.A. - ITALIA
מיוצר בישראל על ידי חברת פולטון

שנפודים

תנופה חדשה לאירגון הישן

בזמנו הבינוסים של הקונגרס העולמי למחשבה מרחיקת לכת התבססו כ-100 נציגי המחשבה הבריחה לכת כדי לדון בבעיות ההזדמנות של העולם לרשותם עמרו הקציבים גדולים. כראוי לבעיות גדולות. על סדר היום היו הנושאים הבאים: האכזריות, העבדות, שיעבוד ילדים וילדות, גזירי מכתבים.

הנשיאות פתחה בהקדמה סרט שהגיע ממחנה לחינוך-מחרס מדיטאגם היה מודע. אחריכן שמעו ד"ר מיהודה ושומרון על כריתת ראשי בנות שהתנשקו. היה מחריר. אחריכן תיארו מומחים ילדים שחוסים המעסקים ללא זכויות במיכרות זהב בדרום-אפריקה. היה לא נעים אחריכן אמר הנשיא שהחלטת לשנות את צבע נייר המכתבים מדוק בלבד לירוק ואפור, ואחריכן ניתנה רשות היבחר למתכנסים. הם נרשמו לשאת ודברם לפי הסדר.

הראשון אמר: למה ירוק ואפור? מדוע לשנות ירוק היה טוב, ומה קשה בכל הניירות שכבר כודפסים בירוק?
והשי אחר: אם לשנות, אז למה רק את הצבע? הגיע זמן שכל העיצוב היה שונה, כי כמו שהיה נראה עכשיו, האירגון למחשבה באכזריות, העבדות ושיעבוד ילדים וילדות לא מוסר צעירים. לצעירים יש טעם שנה לאחתו יש בטיק והיא אומרת שאם אמת נכנסת לתנות, הנה לא תיכנס אליה לעולם.

התלישי אמר שהרעיון החליף מידוק לירוק ואפור הוא מצויין, מציין, וזמון הוא כבר חשב על זה. לדעתו יש לשבח את הנשיאות על שהעלתה את הרעיון.

הנציג הציע הצעה. למה לא להצביע כל מי שרוצה יציע שני בבעים או יותר, ויצביעו, ולפי הצבעים שיזכו במספר הקולות הגבוה ביותר ידפסו את נייר המכתבים.

לא - ועם נציג אחד ללא קבלת רשות היבחר, מפני שלא יכול היה עוד להביל את העצור בתוכו נוכח המתרחש: "לא זה בלתי-אפשרי, כל היתר הזה מה אתם מרבים הצבעה צבעים? שינויים זה אסור לפי המקנה. אין הצבעה ללא נוכחות מלאה של הוועד הפועל, ושניים מחברי הוועד הפועל נמצאים בסידור בבתי-המסד של איראן. איך אפשר לרבו על שני בנייר המכתבים כמצב כזה?"

כך קמה סערת-זעזוע עצומה. הצירים קמו וצעקו בתרגשות, ורבו ביניהם על הצעת הפרשה השנונת שהעלה.

היוזמים נמשכו כשלושה ימים, והיה זה אחד הבינוסים הקוערים ביותר של האירגון למחשבה באכזריות, עבדות ושיעבוד ילדים וילדות קודמים.

בסוף נקבע שהנשיאות תעביר את הנושא לבעל מקצוע. גרפיקאי, ויטאלטו הסופר ידונו בכינוס הבא, כדי להציע שינויים.

111 קמ"ש לאן?

בתוך מבנית שנוטעת 140 קמ"ש אני יושב לי, וחושב על מהפכת ה-111. 111 קמ"ש התייר במבצע-נסיוני לנסיעה בארץ שלי, ואחריכן ביטלה, ואולי שוב יתירו. בכל אופן מחסום ה-90 נפרץ לראשונה בתולדות התחבורה, והתחיל כולו פתוח, עד נהירות האור.

ואילו עברכם, הקטון באלפי ישראל, נוסע לו 140 קמ"ש בכביש מרובא לפנישה בטסקאנה, ולא מניע לטוס מקום.

עובדת שעה במהירות של 140, ותעבור עוד שעה ועוד שעה ועוד עד שאגיע. איזה אירועי אור ברא את איטליה גדולה בדי. מנה, למה לא מספיק נעל שלוש-רבעי? סגור! כמכני? אני מתנגע לארץ הקטנה שלי, הנוחה. ארץ-כיס, שבתוך שעה אתה מגיע בה לכל מקום, אפילו במהירות-החילה של 90 קמ"ש.

איוו ארץ נפלאה עובדת, שבה נסיעה של שלוש שעות נחשבת למבצע שלא יצאים אליו בלי ציוד בתאים.

לא טובל ארצות גדולות, 90 קמ"ש ומגיעים יותר טוב ב-111 קמ"ש בתוך העיר, ו-160 באוטוסטראה, ולא בניעים לטוס בקום.

רק לקראת סיום הקטע הזה עולה ברעתי שמישהו יכול לפרש אותו לא נכון. כאילו בגלל שאני מרבו בשבחי ארץ קטנה, אני חושב שצריך ליותר על שטחים. לא, היא קטנה והערה גם עם הבגרט הכבדה יהודה ושומרון.

יא אללה איתכם, כבר אי-אפשר אפילו לכתוב קטע על 111 קמ"ש בלי להכנס לפוליטיקה!

מינת השלולית

פעם אחת, לפני שנים הרבה, עשיתי עבודה על התומב באמנות. זו הייתה מלאכה מתישה ורלת-סיבויים. אני זוכר שפיטפסתי בשתי אנציקלופדיות עבות לאמנות בספריית המוזיאון בתל-אביב, ובאות H מצאתי "זומניום" ואחריכן ישר "זונים" - נוסם המור ביניהם.

בסוף דגתי ודליתי משהו מכאן ומשם. אמנות בכלל, גיליתי בצעה היא עניין הלוקח את עצמו מרצינות, ורצינות, לדעת אנשים, איננה מתייבשת עם הומור. בדימוקס החלטתי להקדים את חיי לציד ציורים ענקיים ומצחיקים, אבל כמו רוב הרעיונות שלי - גם זה גווע ונרחה לאחר סקיצות אחדות.

לכן בליכר שמחתי לשמוע על הפיסלון שצילמו מוכא כאן, והוא מוצג בתערוכה "ליבר חיות עתיק יומין" במוזיאון רוקפלר ביוזסלים. יפה, מזה זוג צפרדעים מאוהבות למדי, ברוגה, תסליה, יוון, התקופה הגיאומטרית, 2,000 לפני הסליוסטר הראשון, דהיינו לפני 2687 שנים. שתי הצפרדעים הללו, אגב, הן בין עשרת הפסלים שמילרנברג, האספן, אוהב ביותר מתוך 400 החיות העתיקות שבאוסף שלו.

מאי ישראלי

האיש שהלך עם הבוק

(המשך מעמוד 6)

שנה מאוחר יותר הוא בא לוועדה וביקש העלאה ריאלית של כעשרים אחוזים. חברי הוועדה התוכחו איתו וטענו שלא ייתכן שלכל העובדים יקפאו את השכר ורק לו יעלו. גם במקרה הזה הצליח יפת להעביר את רדישתו.

בתחילת השבוע החליט בנק ישראל להעמיק את בדיקות בענין תנאי הפרישה של ארגוני יפת והשכר של הצמרת הניהולית של הבנק. כדי שיוכל לנקוט עמדה. אחד הדברים שייבדקו על ידי בנק ישראל, נוגע ל"ר"ר הוועדה המרכזת ויסי פקר. לפי אחת הניסוחים, היה האיש שבישל את כל נושא השכר יחד עם יפת, נאחזי הקלעים, ועוד לפני הדין בוועדה. אותה ניהלה טוענת שפקר היה מציג לוועדה את הנושא כחומר, והיה מבקש את אישורם לענין.

אלא שלפקר היו עוד עניינים לרוץ בהם עם י"ר הדיקטטוריון ומבכיל בנק לאומי. הוא, למשל, קיווה שבנק לאומי ייכנס להשקעת משותפת עם "רננה", כנו הקמת בנק משותף להשקעת (ועסקה שהקפאה כש"רננה" רכשה את הבנק הבינלאומי), רכישת מפעל "ריגול" ומפעלים עתידיים נוספים. הם השתתפו גם במימון הפוריקים הבוסל של רשת המקומים. רחוב ראש"ן הוא גם הצליח בכך. וכן, בשעה שפקר היה זה שצריך להכריע מה יהיה שכרו של יפת, היה יפת צריך לקבל הכרעות עסקיות שנעו לסיס פקר. היום בנק לאומי הוא הנושא הגדול ביותר של "רננה" - 32

איתן דולצין (מימין) ועזריאל אמנון (צילום: דוד גורן)

מיליון דולר. יסי פקר, כמו שנתגלה בעבר, כך גם עתה - אני אמנע מכל טובה. אני לא אגיד לשום שיהא שיש מה משום מסירת מידע על הצעה במועצה המנהלים. כל מה שעשיתי, עשיתי מטעם מועצה המנהלים, וזה הגוף היחיד שלי. אני הייב הסבר. בכל הדברים שהצגתי בהקשר של "רננה" יש הרבה אירדיווקים, בלשון המעטה. מלעיונים למיניהם יגידו את אשר יגידו. אני לא אגיד. אני מקווה, כשיבדקו, שאת מתמסרת על דברים שאמרו, ושאת יודעת מה יכול לקרות מפרסום הדברים.

מיכה אפרתי, כשבבנקסטי לדיקטטוריון קיבלו על עצמם את תוכנית המדיניות ואיני מתכוון להפוך אותה.

השאלה המהותית יותר, היא איפה היו יתר חברי

יפת: חסוך ממני את המבוכה הזאת

שני נהגים היו לארוסטי יפת בשנים האחרונות. אחד מהם בלונדון. השני לא מוכן לדבר. בשום אופן. גם לא ששמו יתפרסם. עדיין מפחדים. בועד הארצי של עובדי בנק לאומי. אומרים: "הם חוששים. הם רואו אורח חיים משונים ואינם רוצים לדבר. עליו. יש גם עניין של מאמץ למקדוק. הם היו צמודים אליו לתחתית הרבה שנים. עשו כשבילו גם עבודות אישיות".

מנוגלו של לואי רוט, י"ר הועד - הבעיה איננה יפת. הבעיה היא ששומרים על הכל באימול. הוועדה שהפריטים חסויים מכוחיה שור רק קצת הקדמון. כשפרסום שיפת מקבל חומשה מיליון דולר מוצגים, חשבה שזה השיא. עכשיו גם זה מתגמד לעומת המסירה. זה מוזר. שהוא מקבל גם מציגים וגם מנסה. ההסדרים הקיימים בבנק לאומי קובעים שדבר כזה הוא בלתי אפשרי. אדם יכול לכהן בין מנסה למצוינים. לא שיהיה. אלא אם כן הוא מחליט לעשות מאן כן השכומים המגיעים לו. אם יפת עשה מאן - או מה. הסכום הסופי שנקבע. לזו ובקש. להפגש עם (המונכ"ל) אייזנברג, ובקש להרוב. אם כולם יושבים בשקט מעניין כמה הם מקבלים.

יפת זה כל השנים בכדור אחר למיין. הוא בגד לו הכל בקומה הרביעית עם מעליות ומרדף. מטבח מריר. אפילו מערכת ומרדף של מיון אורח. שמעלה בין עציצים ענקיים. הוא יכול להיענות את זה כי כולם עוברים אותו. מה זה חשיבות - חשיבה עיונית. כלל זה בא עכשיו חשוק הודול. אי לא בשוק כי לא להארגון. זה עניין של השקפה חיים אחרת. הוא היה איש משפיע. דיקטטור כזה, צבא חמוץ כזה. הוא היה הבוקט. בית המשפט, "מבול" והבוקט של הבנק. הוא איש שמשרת יראת כבוד. אייזנברג לא פנה. אין לו אותה "קלאסה". יפת היה איש מאומק. חמד עם חשיבה של. ועם הכוונה. אפילו כשהתמנה למשרד שלו הוא

יחיד לפיד

פאנא

המדינה הטובה פאנא

מבצע
הנחה בגובה
כל הורדות המיסים!
3 שנות אחריות

המבצע יימשך עד 16.1.87
ו/או עד גמר המלא

עם קניג את מלכה בבית • פאנא תוצרת שבדיה

יעל פז-מלמד

מאזן של חזון

עדה שביט, במאית, מחזכת דור חדש של מחזאים, סולדת מהתיאטרון הישראלי. כל החיים בוררת ומנפח כדרי להגיע לקו הוקי. בגיל 30 הרגישה אבדון. בגיל 40 החלה להבין את ההומור. בגיל 52, עם בעל צעיר ממנה ב־17 שנה, היא מרגישה שכל האופציות פתוחות. דרמטית בדיוק לפי המידה. תמיד במצב של שפיות. הפסימיזם הוליד הנאה. ושאר רק לצחוק על הכל. שום דבר כבר לא מספיק חמור.

מאת בילי מוסקוהילרמן
צילומים: שמואל רחמי

1 ניה, רק נניח שכל כך פתאום לרצוח את שני הילדים הקטנים שלך, אהה... עונה שביט מתחזקת, ומצמצמת את העיניים. אבל לא תעזי, כי הרי את כותרת מבית טוב, נכון? את המשפט השני היא כבר לא לחשת. היא כמעט צועקת ואז מורקפת פתאום, מציתה סיגריה, מתרווחת בכורסת, וממשיכה בסל רטע לגמרי. בשביל זה, בדיוק בשביל זה, את תלכי לראות תיאטרון? קטריס, לפי שביט, יכול לבוא על סיפוק רק מול הכמה. נילוי עריות, רצח ילד, רצח אב, ערעור הממשל - דברים איומים - רק התיאטרון נותן להם לניסיונות, לתשוקות האיומות שאפילו החלומות מציבים להם גבולות. מכאן היא מגיעה לאני מאמין שלה על תורת התיאטרון. אין ערב תחמיס בין השחקן לתפקיד. הוא לא חייב להוראות ולחשף עד סוף רגשותיו. אפילו שחקן לא יוכל להתמודד עם חיטטים בגילוי העריות הפרטי שלו. גם לו יש גבולות אדומים. עונה שביט, משישים ושושים, דרמטית בדיוק לפי המידה. טונים מתחלפים, עולים יורדים, פה פחות, פה מעט, עיניים נדמות, שאלות, רכות, תמחה, נסערות, מאי מחויבות. רקורד שמקף עיסוק בקולנוע וכתבה חסידיסטית. אי ליק מייק סלאח שבת, בריו ושדרה, האיש, ערכה חכמיות, בביקורת ומעל כל התיאטרון. היתה שחקנית וגם במאית וחשלתית וסמה תשוקה על קלות רעת וצביעות. מוגולוג: התיאטרון צריך להתמודד עם קונפליקטים. סדר ואי סדר, יחיד מול חברה. ביסוד התיאטרון נעוץ האדם המודרני. זה שמטיל ספק, ששואל שאלות. אלא שאנחנו חברה צרכנית של שאלות ותשובות קלות. חברה שרוצה מהר תשובות. שרוצה להציב דברים לתוך מטרות, שלא רוצה להטיל ספק, קול הולך לתיאטרון ושואל: מה זה רוצה להגיד. זה לא

עדה שביט (למטה) ודמויות בתיאטרון "הארכיטקט" (למעלה) אחת לחברות שלה ולבסוף הדמות שחולקה את האצבעות בתענוג

בת של הזבר

34 תמוז

רוצה להגיד, זה רוצה לשאול. כל ההתבוננות והאצטיות היא התבוננות בחיות האדם. וידה שאלי אין לה פיתרון. כהנה כמו דמיצין ברוזב אהלן, לשל, אנחנו מתפשים מוסר השכל. שואלים, מה זה אומר? זה לא אומר שום דבר. זה סיפור. מה פתאום מוסר השכל בתיאטרון? תיאטרון לא מונח. תיאטרון נותן קצ של מבט. נתון נדמה והתכלית על יום, מראה, מעבר המבט מצב לא יתר. התיאטרון הישראלי הוא תיאטרון רעיוני. יש מיה וצריך לתקוף אותה. ואז זו שורא מביתה את עצמה או שמתבדח. אני סוענת בחללית, ואי שלא קצתי הכל במחזאות העברית, שהמאבק בחיה אבד

מראש, אנחנו עם שכל כך צודק ומשובע במה שאומר שלא נוכל לייצג בנאמנות את הצד שנגנר. אנחנו עם שידוע, הידיעה יכולה להיות בצד הימני או השמאלי של המפה, באופטימיזם ובפסימיזם, אבל יורעים. וזאת נפיתות. את קוראת את התמונה של התיאטרון הקלאסי? הול בנקרופיליה וכלה בגילוי עריות. ואם התיאטרון מסוף לזה מחזאי לא צריך לנקוט עמדה. הוא צריך להעמיד שתי דעות אחת מול השנייה, לנגח אותן ולראות מה קורה. אבל החברה הישראלית לא מכירה את הסופיסטיקציה הזאת של הסלת ספק, של בריקת כל דבר לגוש, של לא להבנים דברים לתוך תבניות.

של להיות במצב תמיד של גיליות. המישאלה הבסיסית שלי היא אנטי דרמטיזציה. לכן או לכאן. אני רוצה לראות חברה שעומדת מול עולם שגורא מסודר למותה ומנסה לשאול עליו שאלות, לקעקע אותו, להעז למרוד בו. קורה משור בשטח הזה ודומה לא יודעת מה קורה היום. מה הנוסח הזה של? שנים על שנים לא קראתי יצירה שתתעסק באדם כיצור מורכב ואינטלקטואלי. התיאטרון במיטתו הולך ונעלם, ואני מתכוונת למחזאים, לסופרים, או לתרבות (המשך בעמוד הבא)

גדנה שביט: „אני
תופסת עצמי חיה
בתוך הצפודע
הנזאת. התמלאתי
ר, התנפחתי, עד
שאני אפסד
לנשום”

בין סינדרבאד למדונה

שרות "גאמא"
צילומים: "גאמא".

הוצג, הגם והכונה ביותר: את האבירים והבשמים מעצבת אוחלו, סבירנה. מימין: שירותות רמיק לזרף 86-87. עירוב של השתקנות עם "הוד" סמוג

38

21 בלבד, רמיק הוא אחד מגד עצי האופנה הלוהטים ביותר בפאריס של חורף 86-87, והבגדים שהוא יוצר נחשבים כבאגטים טריים בעיקר עליהי מה שקרוי באגרים the young rock sel, תור היותר צעיר, עשויי טבעל הכסף של צרכי האופנה. בנם של אב אלזיי והם צופתית. רמיק הגיע לצרפת מאלזיי בשנת 1970. לאחר שנוקס מביה"ס תיכון נרשם למכללה לעיצוב אופנה, עזב בג משם אחרי כשנה וחליט לפתח חברת עיצוב משלו, פרויקט שהתגשם ב-1982. בשנה הראשונה עסק בעיקר ברכישת בגדים מירשניה, פרימת התפרים, גזירתם ועיצובם מחדש, כמנגנון פרוע. בין היתר נהג להסיר ברייטשר מספות ישנות ולהשכס לשמלות. היום קהל חוקר שלו הם צרכני הרק הכבד של פאריס. את התצוגה הראשונה מיצירותיו ערך בניו-יורק לז'רונט האופנות, ואחריהן הציג באולם מופעים וקונצרטים, לפני ואחרי המוסיקה. לא עבר זמן רב עד שבעלי של אחד הבוטיקים האוונגרדים (היקרים) ביותר בפאריס, the creator's studio, שם עליו עין הומינו למדור אצלו את עיצוביו יחד עם יצירותיהם של עוד כמה מעצבים צעירים ומתחילים - אך בעלי עתיד - שבגילויים הוא מתפתח. ניתנה לו יד חופשית להשתלל כחצון, ובמהרה קנה

מורה הנבוכים הערכני והלוהט ביותר בין מעצבי האופנה הפריסאים הפונים לקהל הצעיר, מי שיצירותיו נחטפות עתה בעיר האורות כבאגטים טריים - הוא רמיק, אלזיי צעיר, בקושי בן 23, שסגנונו הפרוע והאוונגרדי מוגדר כ"תערובת מטורפת של תלבושות סינדרבאד המלח ובגרי מדונה". נא להכיר.

האזנה מיוחדת

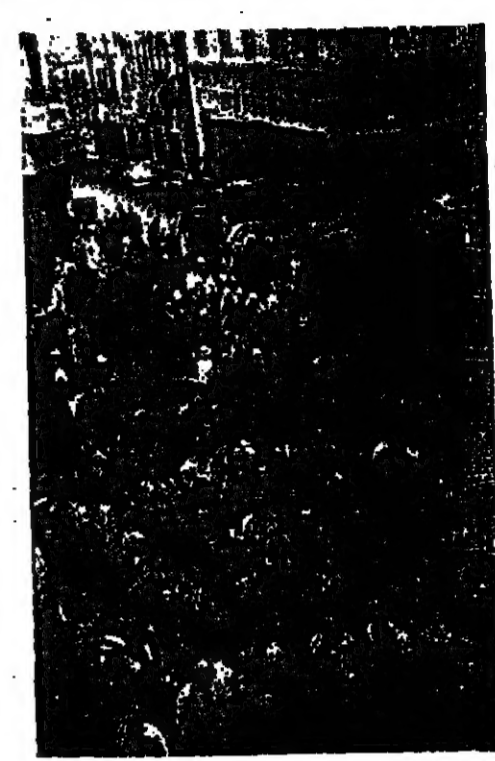
בעמוד זה מובחר מהדפוסות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 2.1.52 - 9.1.52. הנוסח המקורי נשמר. לוקט: גבריאל שטרסמן.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

75 מעצורי ההפגנה נכלאו בג'למי

75 מעצורי ההפגנה נכלאו בג'למי. מנכ"ל אגף הביטחון פיקד על כליאתם. גשויות ליד בנין הכנסת אחזקו את המעצורים. הרבאז בשעה 11 לפה"צ למעצורים יורד שניקאה טעם משפחת גלמי.

המעצורים הובאו ב-3 אוטובוסים. אנדר"ל בליווי 4 ג'יפים של המספרה. כמספר האוטובוסים סמרו 7 שוטרים מדיינים.

למספרים שהופקדו על מנת המעצר, חולקו והוארובות. או אסור למספר לטעם בנסות של עציר אלא אם יתקפו. בו אסור לטעם לרבר לעציר, לע נות לו לא להכנס אור לשוה, שים לבתח פקודת. נ כל עציר שתלונת על שטר, תלונתו תועד מר לקצין המספרה. זו אם אסיר יתקדם, תנסה המספרה במעור להגדר בלבד ולא נגר אסירים אחרים כמספרים.

המעצורים נראו ציפים היו בניהם כאלה שהיו לרשעים בנדי. עברה אז נשא חיקים בידים, סילון שטרם המספר ללחן וברית. תה פקודתם. בין המעצורים גם חיל אחר, כעל קצין מספרה.

שערוריית סילוף התנ"ך ברבנות

הרבנות הראשית בירושלים הוציאה הודעה. הרבנות הראשית בירושלים הוציאה הודעה. הרבנות הראשית בירושלים הוציאה הודעה. הרבנות הראשית בירושלים הוציאה הודעה.

40 מיליון ל"י להעלאת השכר - סבלים, שוטפים כלים ודוורים...

ב-40 מיליון ל"י מתכננת העלאת השכר וסודרי התיקון הארבעים ל-200 אלף עובדים במספרה - אם תאשרר הצעת מרכז מפא"י, שתקבלה כפר עלייה המולדת לאגוד מקצועי של הערבים המתמודדת. מליאת הערבים היתה צריכה לאשר העלאת זו, אולם בדיוק האחרון גורמה השיבה לפי תביעת מרכז מפא"י. שר האוצר קרייז'מן מנגד בנתק להעלאת מרכז מפא"י להעלאת השכר. הוא סבור, כי במקרה של קבלתה לא יוכל לעמוד כחובותיהם שלא לדמיים שטרם כסף הערבים. הערבים של העובד הציוני יתכנס בשבת, העובד הציוני תרן מתיקון הבסיס לתושב וטס.

השינויים ב"קול ישראל" - 13 בינואר

החל מה-13 בינואר יחול שינויים יסודיים-מתכננת רב"ר שירותים של "קול ישראל" ודיוקן וביקור מר. פולמן, מנכ"ל שירותי המעריב, שקבלו לי-זו העמדת את המעריב, קול ישראלי.

הקלות בשימוש השמל ממחר

הקלות בשימוש השמל ממחר. הקלות בשימוש השמל ממחר. הקלות בשימוש השמל ממחר. הקלות בשימוש השמל ממחר.

כאן, ממש כאן, 4 ימים ו-4 לילות ב"99 ש"ח

תוכל להעביר 4 ימים ו-4 לילות של חופשה מהנה שעליה חלמת במלון הולידים מבריה עם מועדון לילה ושלל תוכניות מיוחדות, בריכת שחייה מחוממת, מועדון בריאות, טאנה, לאקווי, מתקנים רבים ואחרים, מטבח עשיר ומעון בטעמים פיקנטים. המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ.

המנובצני עזר 15.3.87

לנכי צה"ל - עכשיו אפשר להתקבל לליכון הולידים עם הפניה ממועדון הבריאות. לאחר יציאתו ממלון כל הטיפולים הדורשים, י"א ועוספת נוחה. התקשרו שיד ויום לתיפק: 067-219411-2-3

מלון הולידים מבריה

להצליח בבגרות

הנ"ל: צה"ל, אגף הביטחון, חטיבת הביטחון, חטיבת הביטחון, חטיבת הביטחון.

האולכין לבגרות בהנחלת א. לחמן

- לורה ברמס מאת פטריק קובן
- לפני דיווח הניצח מאת ס. ס. רוקובר
- מערב ושינוי ביוני היקר ומשפחתו מאת ד"ר
- עמית רביב וענתה בעניינים
- סוף ימים מאת ד"ר ביימין שרמון
- פנמיים תורכי מאת מנחם חלמי
- רנע ברוח מאת אנדרה ברוינ

לכבוד ספית מעריב
ת"ד 20208 תל-אביב 201 61

נא לשלוח אלי את הספרים המסומנים ב"X"

רצ"ב המחאה ע"ס. למקדורת ספרית מעריב.

שם: _____ מס' ת"נ: _____

כתיבה: _____ מיקוד: _____

טלפון: _____ תחומה: _____ תאריך: _____

הודעה

מלון סן אנטוניו

מועדון מטיילי מערב

עם מכבי ת"א לאירופה
אמסטרדם - בריסל - לונדון
חברת "אביבים", בשיתוף עם "מועדון מטיילי מערב", מציעה שבוע טיול באירופה, כולל שני המשחקים של מכבי ת"א עם אלופת בריה"מ, ו"אלגוריס קובנה, בבריסל 15-14, במסגרת בית הגמר כנביע אירופה לאלופות.
★ יציאה: 13.1.87 חזרה: 20.1.87
טיסה בחברות תעופה סדירות.
★ מחיר: 790 דולר, בתי מלון דרגה ראשונה, כולל ארוחת בוקר.
★ מלווה הקבוצה: דוני לבנשטיין.
פרטים: "אביבים", הרצליה מיוחדת, כנרת 77575, 78057 (052) 426196/7. במודיעין רמת אביב, טל. 439207 (03).
מטיילי מערב, טל. 439207 (03).

מועדון מטיילי מערב

לדרום אמריקה עם מדריכי נאות הכנרת
חמישה מסלולים בתקופת הקרנבל
★ המסלול הדרומי - לארגנטינה, צ'ילה וברזיל
35 יום מפתחיה תורן ראש לקרנבל
יציאה: 8.1
★ המסלול המקיף א' - לארגנטינה, בוליביה, פרו וברזיל
35 יום סיום בקרנבל - רמת לינת משפחת טרסה
יציאה: 8.2
★ המסלול המקיף ב' - ברזיל, פרו, בוליביה וארגנטינה
34 יום סיום בקרנבל - רמת לינת משפחת טרסה
יציאה: 24.2
★ 3 קרנבלים בברזיל
18 יום סיום בקרנבל - רמת לינת משפחת טרסה
יציאה: 21.2
★ המסלול האטלנטי הקצר
15 יום לארגנטינה וברזיל עם סיום בקרנבל ברי
יציאה: 20.2

הצעה מיוחדת לקוראי מערב:

מצרים ב' 165-180 שקל בלבד!
מועדון מטיילי מערב, בשיתוף עם "נאות הכנרת", מבין על מדידת קו טיורים שבועי, קבוע, באוטובוסים למצרים ★ טיולים לארבעה ולחמישה ימים.
★ **סיון בימי חול, 5 ימים (ארבעה לילות)**
בכל יום ראשון בשבוע, חזרה ביום א' בערב. יציאת מתל אביב באוטובוס תיירים.
★ שהייה בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה ("מארוות"), כולל ארוחת בוקר.
★ שני ימי טיור בקהיר, יום חופשי.
★ מלוצה ישראלי צמוד לקבוצה בקהיר.
★ המחיר: 180 ש"ח בשלושה תשלומים (60x3 ש"ח)
★ לא כולל: אשרד, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.
★ **ארבעה ימים (שלושה לילות) סופשבוע ארוך**
בכל יום חמישי בשבוע, חזרה ביום א' בערב. יציאת מתל אביב באוטובוס תיירים.
★ שהייה בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה ("מארוות"), כולל ארוחת בוקר.
★ שני ימי טיור בקהיר.
★ מלוצה ישראלי צמוד לקבוצה בקהיר.
★ המחיר: 165 ש"ח בשלושה תשלומים (55x3 ש"ח).
★ לא כולל: אשרד, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.
★ **8 ימים במצרים**
נותרו מקומות ספורים לטיול בקהיר, לוקסור ואסוואן.
★ מלוצה דרגה ראשונה ★ מחיר: 415 דולר.
★ תאריך יציאה: 25.1.87

בית ציוני אמריקה מועדון הזמר

לשיר עם אמי נצר ואמנים אחרים, מדי שבועיים ביום רביעי, המפגש הבא: 25.1.87 ★ אמצעים אחרים: **שלישיית הרמוניקה**
אמני מפורסמים חתן, מוזיקאי שלושיות ארלי.
ברטיס יוזפה למטיילים חזיקים של "מועדון מטיילי מערב" בטלפון 439207 (03)
חזמונות בטלפון (כרטיסים) בקופת בית ציוני אמריקה, טלפון 259341 (03)

נשנו נשים בית המדרש והפזמון

הפזמון והנשנו - אספקט מיוחד של המסורת היהודית. הפזמון והנשנו הם שני סוגי מוזיקה עממית, המיושנים מאז ימי הביניים. הפזמון הוא מנגינה ללא מילים, בעוד שהנשנו כולל מילים. הפזמון והנשנו נהגו לרוב בלילות, כחלק מהחגיגות והמסורות העממיות. הפזמון והנשנו הם שני סוגי מוזיקה עממית, המיושנים מאז ימי הביניים. הפזמון הוא מנגינה ללא מילים, בעוד שהנשנו כולל מילים. הפזמון והנשנו נהגו לרוב בלילות, כחלק מהחגיגות והמסורות העממיות.

נפוש בגני מוריה

★ **יום המלה**
שבוע ביציאת נופש במלון "גני מוריה", בים תמל, מיום א' 13.1.87 עד יום ח' 19.1.87. וארבעה לילות, חזרה לארץ בחדר זוגי, חצי פנסיון, קפה ועוגה - 68 ש"ח ליום, כולל בטיסה חופשית לבריכות המינרליות המפורסמות של ים המלח, לקרית וסאמה. שני תשלומים, 50% בעת ההשמה והיתרה 20 יום מראש.
חזירי כוש נטוי בחדרות מלון בבית

טיול יום להרמון

★ **מתל אביב להרמון**
טיול יום לארץ הרמון, יציאה בג'א. תאריכים: 17.1, 24.1, 31.1.
★ המחיר: 32 ש"ח לילדים עד גיל 12: 30 ש"ח. כפוף להצגת מזהר. במידה והאדם סטור למבקרים - ביקור בנחל חשניש בזמנת מר.

מצוקי דרגות

★ **חמורו לטיולי מדבר**
★ **קורס גלישת צוקים (שלב ב')**
תקיים בתאריכים 22-24/1/87
★ **קורס גלישת צוקים (שלב א')**
תקיים בתאריכים 5-7/3/87
★ **טיולי יום ברכב מדברי**
כולל ארוחת צהריים, תאריך יציאה: 7.2, 24.1, 17.1

מחילות בריכוכבא

★ **אמציה**
טיול יום למחילות בריכוכבא באמציה וסיון במחיצת מבדח ק"ש לזמן קרוב על-ב. תאריך יציאה: 17.1, 24.1, 31.1.
★ המחיר: 23 ש"ח

ערבי הרצאות

מיוחד לקראת טיולי "נאות הכנרת" **לדרום אמריקה בחקומת הקרנבל**
הרצאת מיוחדת ותקיים מחר, מוצ"ש, 16.1.87 בשעה 8 בערב בבית ציוני אמריקה, חן. יציאת מוצ"ש 1 ח"א.
ברצות: מוזיקה ודודו חן.
★ כניסת חופשית ★ חקומת מוזמנים

בסגנון קלאסי

מערכות קפה ותה
כוסות קרמיקה
ספלי לעוגה
סטים לעוגה
אבזרי מטבח

אופנה לונדונית

סריגים
חליפות
מעילים
חצאיות
ל'קטים
מכנסים
חולצות
שמלות
גרביים

מלונדון באהבה

שמכות
מגבות
תמרוקים
קישוטים
מזכרות
צעצועים ומשחקים
תה אנגלי
קפה
ממתקים
הפתעות והצעות מיוחדות

לבני נשים

כותנות לילה
תחתונים וחזיות
חלוקים ופוזימות
טרנינגים לשנה
שמלות מאורחת

שבועיים צריטניה
11.1.87-23.1.87

20% הנחה

במשביר לצרכן